

Af civilingeniør Troels Andersen,
Odense Kommune,
Park- og Vejafdelingen
TA@Odense.dk

Frie trafikanter

I et temanummer om bløde trafikanter kan man ikke lade være med at reflektere over begrebet 'de bløde'. Det er nærliggende at koble ordet til det at være svag – altså noget negativt ladet. Ud fra denne tankegang udgør de bløde trafikanter et problem, som teknikerne må løse – vi er deres socialrådgivere, der reagerer på deres trafikulykker eller følger op på problemer med manglende cykelparkering etc.

Denne opfattelse fastholdes så længe, at der ikke arbejdes mere offensivt på området. Der skal laves kvalificeret planlægning på området, og det skal følges op med flere konkrete aktiviteter i kommunerne.

Handlingsplaner for cyklister og fodgængere skal følges op med konkrete investeringsplaner, så bløde trafikanter bliver flyttet fra problemkassen til kassen for visionære projekter.

Cyklen er i sig selv utrolig billig, men derfor kan vejmyndighederne godt investere seriøst i området.

Cyklister og fodgængere er sunde – aktive – levende – frie trafikanter, og det kunne man jo passende kalde dem. Lad dem udgøre en vision, et mål, som har højeste prioritet.

Som billedet ser ud nu, så tjener mænd typisk mest, de har længst afstand til jobbet og rejser mest i arbejdstiden – de må derfor oftest have rådighed over bilen. Børn kan jo ikke

selv køre bil og må derfor oftest gå og cykle, når de ikke lige kan få chauffør på.

Men mange danske kvinder trods vind og vejr og cykler til skole, arbejde og fritid. Dermed bliver kvinderne et forbillede for børnene. Det er også ofte kvinderne, der fortæller de voksne mænd, at de må tilbage i sadlen – tit med deres sundhed for øje.

Danskerne går og cykler ikke af nød – vi gør det ofte af lyst, og cyklister er generelt ikke mindre bemidlede end bilister. Cykling er ofte et udtryk for personligt overskud.

Gang og cykling er genialt, da du gør 3 ting på én gang:

- transport + afstresning + motion.

På en cykeltur får man den daglige motion, samtidig med at man kan få luftet tankerne.

Cykling er helt unikt for Danmark – vi er ved at overhale hollænderne, og de før så cyklende kinesere venter alle på at få bil. Danskerne forbrænder mange kalorier i kraft af, at vi cykler og går så meget. I gennemsnit forbrænder vi 4 kilo fedt mere end amerikanerne hvert år. Det bliver til mange kilo med årene.

De danske cyklister er verdenskendte i fagkredse. Det, vi mangler nu, er at styrke området og i højere grad gøre det til en del af den danske identitet. Turisterne oplever cykling som et af Dan-

marks særkender, og det bør vi være mere stolte af.

Selv om vi er verdensmestre i at cykle, betyder det ikke, at vi går mindre – alle går stort set lige meget i de vestlige lande.

Hvis danskerne holder op med at cykle og gå, kan vi godt forberede os på et skrækscenarium:

- Øgede vejinvesteringer
- Massiv udbygning af P-husene
- Øgede tilskud til den kollektive trafik
- Markant øgede sundhedsudgifter.

Vi har med andre ord ikke råd til at følge den mellemeuropæiske og amerikanske model. Vores byer er specielle ved, at der er lagt stor vægt på meget cykling og gang, og de arkitektoniske kvaliteter er ikke belastede af massiv biltrafik. De danske byer er mere menneskelige.